

עלון המשק

גבעת חיים הקיבוץ המאוחד

כא בחשרי השל"ג
29 בספטמבר 1972

כך חגגנו את חג הסוכות

חצר בית-שרה היתה מוארת ומקושטת. עשרות עשרות שולחנות קטנים וסכיבם כסאות או ארגזי-פרדס. מעל ומתחת לשולחנות כיבוד ומשקאות חריפים כדח וכדין. לפני הכניסה לאולם במה קטנה ומימינה יושבת התזמורת. והנה יושב לו ציבור של קרוב ל- 1000 איש, כולם לבושים חגיגית, שרים, עליזים ושמחים.

מופיעים רוקדים צעירים ומקהלה, ונשמעים פרקי קריאה ונאומים, ברכות ונגינת-התזמורת. יש שתייה "לחיים" והרבה צחוק ועליצות. כך חגגנו את חג הסוכות.

ובחלק השני מוסרים על תוצאות משאל-העם - שהיה מכוון לחג ראש-השנה, ארתו לא חגגנו מפאת האכל הלאומי על קורבנות מינכן. - המנחה הפעם: אשר גרלן. ומה הן התוצאות?

מופע השנה האחרונה, בבית שרת: "השטן ואשת האיכר" ו"מסיבה של עננים".

אמן השנה: האחים פרידמן - הצוצרה וטרומבון!

ספורטאי השנה: עוזי גלר, אלוף ישראל בשח-מט!

איש השנה: בן-אהרון, (כפרס קיבל חפישת-שוקולד גדולה תוצרת "עליח").

ענף השנה: בית הרושת "גח".

בזיון השנה: הורדת הצלחה הציבורית משולחנות חדר האוכל, (רבים טרענים שכאן היתה צנזורה, כי היה בזיון גדול מכך ועצם הצנזורה היא היא 'הבזיון הגדול'!!).

כלב השנה: "סר" (אחר) - הברנרדיני מתיצב על הבמה. (מקבלת פרס נוסף מי שהופיעה בפורים מחופשת כ"סר").

מבצע השנה: "יום החברה".

חג השנה: חג ה- 40.

שיר השנה: "הבחורים שלנו" מפי יושקו מאיר ודעיו, ששרו שוב את השיר להנאח כולנו.

§ § § § § § § § § §

ומה נבקש לעצמנו לשנה החדשה?

וכאן שמענו בין עשרות האיחולים והברכות:

שיהיה שלום אבל באמת!

ושקלוט עולים חדשים!

ושתהיה הזדהות החבר עם המשק והחברה!!

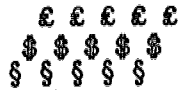
ושלא יהיה יותר גרוע!!

וביחד רצינו :

- * קצת יותר רוטציה בחפידים !
- * ו"ש" אהרון הסייד" ומרעיו לא ישחלטו עלינו ,
- * ובכלל שנקבל סלויזיה עם בריאות ,
- זאת אומרת שלא נקבל אותה בגלל מחלה!!
- * ושחיה סודה קרה כל הקיץ ומיחם בחורף - ולא להיפך ? !
- * ושנזכה בשנה החדשה ל"יום הגבר" בנוסף ליום הילד וליום החברה!

ובכלל : שיהיה טוב !!!

אחרי החג הלכנו לגימנים ומצאנו עשרות, עשרות ברכות של הילדים, והנה מקצתן.

- = שאהיה כבר בין הגדולים,
- = שיהיו לי שערות ארוכות ארוכות,
- = שיהיו לי המון בובות לשחק וגם כובים שיהיו לי,
- = שאני אגדל ואגדל ואגדל ואהיה גדולה; גדולה,
- = שאהיה מלכה וגם נסיכה וגם קוסמת, כי אז הייתי יכולה לקחת נייר ולפתוח את הנייר ופחאום יהיה לי ברווז, והייתי לוקחת מקל ושוברת אותו - והיה יוצא סכין!

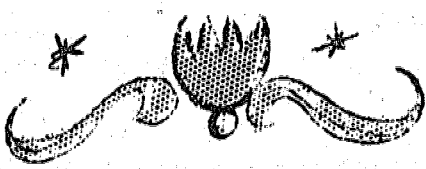
- + שגם בשנה החדשה תהיה סלויזיה לילדים,
- + שאוכל לשחק בנדננה - נורא נעים להחנדנד!
- + ושניסע לבגן החיות בקיץ, יותר נעים בקיץ, כי בחורף יורד גשם,
- + ושנלך בקיץ לברכה - כי בחורף לא הולכים!
- + ושאף ילד בגן לא ירביץ לשני, אפילו כשמישהו מדבר לא יפה - שלא ירביץ לו !
- + שניסע לים ונאכל ארטיק,
- + ולעליזה אני מאחל שתגנן טוב גם אחרי שאני אלך לכיתה !

- = שאבא שלי לא ימות ולא יהיה יותר בצבא !!!
- = שאבא יוריד את הדלת של המקלחת בדירת העורים כי אז יהיה לי יותר קל להכנס.

- ; שיהיה לכל הקבוץ נעים ושלא יכזבו מיס,
- ; שיהיו לקבוץ הרבה עצים ונוי והרבה חברים וילדים, ותמיד יהיה שמח ולא עצוב!
- ; שבמסע יהיה המון פרי וגם הרבה תפוחים - כי אני אוהבת מאוד תפוחים...

- ! שבארץ יהיו הרבה פרחים והרבה קיבוצים,
- ! שהערבים לא יריבו איחנו ולא יעשו מלחמות אחנו ויהיו חברים שלנו.
- ! שבשנה הבאה, אם אבא יסע לשלג - כשהוא בצבא - אז שהוא יביא לי שלג !

ומהגניס עברנו לפעוטונים ושם מצאנו ברכות ואיחולים של המספלות ושל האמהות לפעוטנים : קבוצה לשכנחה -

נשיכות , צביטות ומכות

כשנה החדשה לא מחקבלות ! !

קבוצה אחרת לשכנחה :

לשכנינו

שכל הזמן עולים עליהו

למטפלה וחמשה גוזליה :

שיישבו כולם על סיר
וילמדו שירים לסייר -
במיטה כבר לא ירטיבו
מיגדלים יפים ירכיבו
ויגדלו יפים , בריאים ,
חמודים ומאושרים !

ובכל זאת עצובים בלעדינו :

שנה טובה !

ובלי הרבצות !

אחרת הגדולים -

יפרידו בקבוצות!

* * *

אמחה לילדיהן :

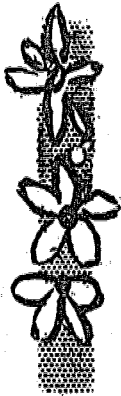
ל ט ל י -

טלי טלי זוהי לך
שמקפץ מעץ לעץ
עוד שנה וטלי כאילו
עוד יותר פרחית אמילו
שנה מתוקה, עם המון מרץ
ממש כמו בשיר על פרץ .

ל י צ ל -

ללוחם המשחיה
לכובש העבריה
לחורם הקטן למילון העמוס
שהמציא לבדו את ה"טרקטו-בוט",
שנה מתוקה מתוקה ויפה;
המשך מפעלך
לפתוח השפה.

ל ח מ י ר -

הנה המיר "משחיל טבעות"
קבע מה שיא אולימפי לפחות ,
במה נברך ?
הוא כבר הולך!...
הוא כבר רץ, ועוד איך!
אז פשוט, שנה טובה, הרבה מורל
וימים טובים לשנינו... (בדרך כלל).

ל ש י -

חיוכיך בשבילנו הם די והותר
המשיך לצייץ בשפת החינוקות -
ונסחרר !

במה אכול לברך
את שי הילד המחייך
אינך מוכרח להתחיל לדבר

** ** * ** * *

במזכירות

** המזכירות החליטה על בניה 16 יחידות שיכון ותיקים (מהטיפוס הדו-משפחתי) בשטח שבין הרפאה לביה"ס.

** יהושע רוזן מטיים בקרוב שנה של עבודה בחוץ. בעקבות שיחות שהתנהלו אהו שנה יהושע בבקשה להמשיך בעבודת חוץ שנה נוספת. המזכירות החליטה להמליץ במני האסיפה לקבל את פניתו של יהושע. פרטים נוספים יימסרו באסיפה.

** החקיים בירור עם חבר שתוף כדי מעבר מחדר לחדר לקח ללא רשות חומרי בנין וקילקל חלק מהם. טובים : א. החבר משלם את מלוא הנזק שנגרם. ב. העברתו לחדר החדש מוקטאת עד לברור נוסף בהשתתפות ועדת השיכון.

ראיון עם זכריה בירן

מה היה תפקידך במזכירות הקיבוץ? כמה זמן נמשך גיוסך לחנועה?

שאלה:

גוייסתי לפני כ-4 שנים. במשך כשנתיים פעלתי עם הבריס נוספים בניהול קרן הקיבוץ, בתפקיד גזבר הקרן. כעבור זמן הוטלו עלי הפקידים נוספים במסגרת המפעלים הכלכליים של הקיבוץ. (מסגרת המפעלים הכלכליים מהווה גב לכל המפעלים הכלכליים המרכזיים של החנועה כגון: קרן הקיבוץ; ארגון הקניות; הספנות ואחרים - בזכננו גם מפעל הבניה ו"למרחב") באותה תקופה חלו שינויים יוצאי דופן במפעלים הכלכליים.

זכריה:

באיזה שינויים מדובר כאן?

שאלה:

היתה זו תקופה שבה כמעט סייפנו למזג את "טלע" עם צי"ם ("טלע" - הזרוע המסחרית של הספנות. הבעלות על האניות והצוות - שלנו עד היום).

זכריה:

עמדנו בפני מיזוג מפעל הבניה עם סולל בונה, ו"למרחב" עם "דבר". הסיכוח למיזוגים - כלכליים ופוליטיים. בענין מפעל הבניה - עמדנו לאחר תקופת המיתון, כאשר המיתון הפחית לנו את גודל האחריות הרובצה עלינו בהעסקה כ-1000 עובדים שכירים. המפעל עבר מזמן את גבול העבודה במשקים - והתרחב אל שוק הבניה בארץ. תהליך התרחבות זה היה כורה כלכלי, ושאינו פוסק, וכל זה כאשר הגורם הקיבוצי בו הולך ומתדלדל יחסית (ואסילו אבסולוטית).

המיתון גרם גם הפסדים שרצו על המפעלים ועל החנועה. סיבות אלו זונטפות ברמו - להחלפת המיזוג.

הטוב והרע בדמוקרטיה

מיזוג "למרחב" - הוצאה של האיחוד הפוליטי. אך גם כאן היה הישוב כלכלי.

אמר מי שאמר:

הטוב בדמוקרטיה - שכל אחד רשאי לומר את אשר הוא רוצה לומר - והרע בדמוקרטיה - שכל אחד עושה זאת...

האם אדם אחד יכול לטפל בכל הכרוך בשינויים כאלה?

שאלה:

זכריה:

אין דברים כגון אלו נעשים ע"י יחידים. עובדים בצוותות, ויש רבים הנושאים בעול - וכל אחד בתחומו. אך כמובן יש מי שאחראי ומרכז את הצוותות. באשר לי - בתחילה עזרתי ליד אברהם שחר - מאסדות יעקב - אשר ריכז את המפעלים הכלכליים במשך שנים רבות. כעבור זמן סיים אברהם את גיוסו ואני הייתי אחראי לפעילות זו.

שאלה:

זכריה:

האם תפקיד זה שהוטל עליך סיפק אותך והיית מרוצה מעבודתך? אי אפשר לומר שלא היה מענין בתפקיד, אך קשה לאמר שהיו בו הנאות וסיפוק. כאמור היה זה בעיקרה תקופת מיזוגים ולא דווקא הצלחות ברמו לאלו. תקופת של חיסול ואף תהיה במסגרת מיזוג - אינה תקופה של יצירה, של התלהבות ושל אמונה. היא תקופה של משברים של פחד נפש, והיות ומאות רבות של עובדים שכירים היו קשורים במיזוגים אלו - על כל הכרוך בכך - הרי לא מעט דיכאון מתלווה לדברים. קשה במיוחד היה מיזוג מפעל-הבניה - פעילות שנמשכה תקופה ארוכה ולמעשה עדיין לא הגיעה לסופה. בסה"כ פעילות כגון זו - ללא זוהר, ומטיבעת מאוד - אך יש הכרה לעטוף גם בכך.

שאלה:

זכריה:

ומלבד הפקידים אלו היו לך עיסוקים נוספים בקה"מ? במסגרת המפעלים הכלכליים הייתי אחראי ליחידה הכלכלית העוסקת בליווי המפעלים והמשקים. ומנסה להתוות דרכים בשטח הכלכלי. בשנתיים האחרונות הייתי גם חבר המזכירות המתאמת של הקה"מ. זהו גוף מצומצם של 8 - 9 חברים ליד מזכיר הקיבוץ שהפקידו לפקה על ביצוע החלטות מוסדות הקיבוץ העליונים. בתשתייכות לגוף זה היתה לי אינפורמציה רחבה על שחיי הפעילות השונים של הקיבוץ ומשקיו.

שאלה:

זכריה:

מה הוא מקומנו בין המשקים? האם היה לך מגע עם משק גבעת-חיים עקב תפקידך? הן במסגרת היחידה הכלכלית והן במסגרת המזכירות המתאמת נפגשים בהרבה משקים. אמנם טבעי שמשקים הנמצאים בקשיים הומשים יותר זמן במוסדות המרכזיים מאשר משקים מסודרים. אך גם כאלו נפגשים לא מעט. גבעת-חיים היא אחד המשקים הבריאים והיפים בתנועה. בין חברים אמרתי לא פעם - אנו חיים באולימפוס. מובן קיימות בעיות גם אצלנו. אבל אלו הן בעיות "היוביות" - מבחינה זו שבידינו וגכוחנו לפתור אותן ולשפר היינו. כגון בעיות דור צעיר, קליטה, ההסתחות מהירה וגידול ענפים ללא כוח אדם מספיק, בעיות שבין הפרט לחברה והחברה לפרט וכו'. ביחס למשקים אחרים רבים, זהו מצב טוב. קיימים משקים ולשמחתנו לא רבים - שכמעט ואין בידם הכוח לעזור לעצמם. ואשר מוסדות החנועה הייבים להכנס לחוך הנכס של הדברים. לא פעם קשה לחוש את תחושת האחריות מול כובד הבעיות וכמעט אוזלת יד. אם לעשות השוואות - הרי לא דווקא בגלל ההשוואות - ראוי לנו שנחוש "גאות יחידה" - אם כי אין להסתפק במה שיש. כאשר למגע - נזדמן לי לעזור פה ושם בעצה לפעמים אף עזרה כספית - לשמחתי - בשטח זה כמעט ואיננו נזקקים בשנים האחרונות.

שאלה: כיצד אתה מרגיש אחרי שובך הבייתה? איך נראה לך היום-יום בבית, איך השמלכת בחיי העבודה והחברה?

זכריה: טוב לי לחזור הבייתה. יחכן שתפקידי במזכירות הקיבוץ עוזר בהרגשה טובה זו. גם שעיפתי מתניידות המרובה והנסיעות היום-יומיות, אך לא רק מכך. בשנים שלפני גיוסי הייתי מעורה היטב בכל החומים בבית. קשה למנוע ההרחקות כאשר עובדים בחוץ, והנך עסוק בעניינים אחרים. ההרחקות העיקה. רצייתי לחזור ולהשתלב למצוא מקום עבודה שיאפשר פעילות וסיפוק.

שאלה: מדוע בחרת לעבוד דווקא ב"לימת"?

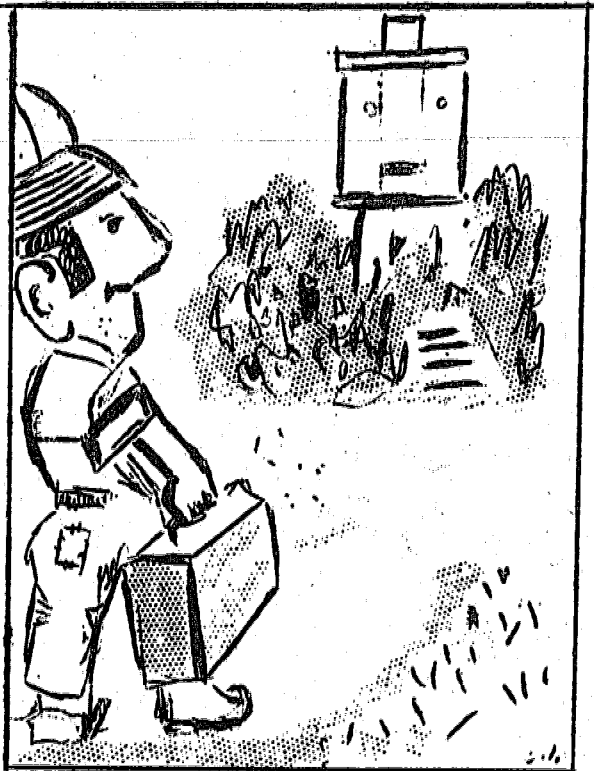
זכריה: אני קשור ל"לימת" עוד מהיותה רעיון. הייתי שותף לריונים ולהחלטה על הקמת מפעל זה. היתה ויש לי אמונה ב"לימת". ליווהי אותה כל תקופת עבודתי בחוץ. הייתי קשור לצוות ב"לימת" במידה רבה, ושותף לאשר גולן בהרבה מענייני היסוד שהעסיקו את "לימת" עד היום. טבעי היה שאצטרף לצוות "לימת". כאשר לעבודה - אני אוהב עבודה סכנית. מקוה שאשתלב לפחות בחלק מן הזמן בעבודה המעבדה שחיא המוח של המפעל. התקבלתי ביחס אוהד של החברים העובדים בלימת ואני מקוה להשתלב בצוות ולהרגיש עשיה במפעל. ולהודות - שגם סדר היום המסודר, הפשוט של יום עבודה נורמאלי בקיבוץ - גם הוא מוסיף להרגשה הטובה של החזרה הבייתה.

שאלה: ואיך לך ביקורת כלשהי על גבעת-חיים?

זכריה: לא אמרתי דאת. הך איני רוצה לבקר עדיין כשיש לי עוד קצת הרגשה של "מהצד". אך בחזמנות זו הייתי רוצה לומר מספר מילים על נושא אחד והוא נושא הקליטה והגידול. זה מספר שנים שאיננו גדלים. נדמה שאיננו עושים די בקליטת הבנים שלנו. וודאי שאיננו עושים לקליטה עולים ותברים מהחוץ. פעם הצעתי שיהיה חיק קליטה במזכירות. חיקים בהנהלה קובעים לפי המשימות המרכזיות שיש על ההנהלה לבצע. כיום קליטת הבנים וקליטה בכלל הינם אחד המשימות המרכזיות. איני יודע להגדיר האם הקשר של הבנים החוזרים כיום למשק הוא רופף יותר או שונה מזה שהיה בעבר, נראה שבמידה מסוימת חסרה שפת משוחפת והידברות. יש אולי להחאים נוהגים מקובלים אצלנו לרוח הזמן החדש.

יש לקבוע נוהגים חדשים בקשר ללמודים, בקשר לחופשות ארוכות וכו'. וקודם כל יש לשמוע ולהיות ער למה שמעסיק את החברים.

שאלה: כל אשר אמרת על קליטת הבנים אקסואלי מאוד לכל הדעות, אבל מה דעתך על קליטת עולים?

זכריה: היו אכזבות רבות מנסיונות קליטה בעבר. כתוצאה מכך האוירה לא נוחה. המצב הנוכחי לא מציק לרבים. אך - האכזבות היו בעיקר מנה חלקט של החברים הותיקים. הצעירים החנשו מעט מנסיונות קליטה ולכן גם לא התאכזבו. יש אפשרויות קליטה, אם כי לא בזום אדיר. אך יש עולים מארה"ב ומהמערב ואולי גם מבריה"מ.

החברה הותיקה היתה חברה הטרונגנית, רבה גוונים תרבותית ומנטלית. לדעתי יש חשיבות גדולה לכך בחברה קיבוצית שהינה יחסית מצומצמת וסגורה. החברה הצעירה הרבה יותר הומוגנית ובעלת רקע אחיד. לדעתי - גם פחות עשירה. חוספת בעלה רמה של עולים מהמערב או מבריה"מ - ולו השתלבה בחברה - היתה יכולה להוסיף ולהעשיר. צרף לכך את הצורך בכוחות נוספים בכל שטחי החיים ובידיים עובדות - וגם איני מבטל את הציונות והחובה הלאומית - והרי לך למה עלינו לקלוט - וקודם כל ליצור את הנכונות לכך...

העורך: זכריה, אני מאחל לך השתלבות והתערוח מהירה בחיי המשק ובפעילות בבית !!

ג' א ז מ ה ו ?

פירוש

לקראת ההופעה בביה שרת - "מזל 13"

פירוש המילה ג' אז = לשמה, להצחיק.

הלחנים הם בדרך כלל (לפחות בתחילה) שירי- עם אמריקאיים, אולם ההשפעה האפריקאית נכנסת דרך ה"בלו-נוטס".

גוון-צבע הצליל - מנגן הג'אז שואף לתחלכלי שלו אופי בלתי קונבנציונלי, וזאת ע"י חיקוי קול האדם (בחצוצרה וכלי נשיפה) או זמר ג'אז, המנסה לחקות בקולו כלי נשיפה. נוסף לכך קיבלו כלים מסויימים בתזמורת תפקידים בלתי מקובלים. הפסנתר והקונטרבס הצטרפו לחלק הקיצוני של התזמורת נוסף למערכת תופים מוגדלת (5 פריטים ניותר).

אילתור - אימפרוביזציה. יסוד ישן-חדש, אופיני וחשוב ביותר בג'אז. יסוד זה הופך כל ביצוע ליצירה חיה ורעננה. האיכות תלויה, כמובן, בטיב ובכישרון המנגנים.

האילתור מתבצע אחר הצגת קטע או שיר ידוע. לאחר מכן באה סידרה אילתורים "חופשיים" בחוץ מסגרת נוקשה של זמן קצוב והבנת הרמונית קבועה. בידי המנגן נשאר חופש בתחום ההמצאה המלודית והריחמית.

האילתור עובר ממנגן אחד לשני בקבוצה, ולעתי אף אילתור משותף שהיגו מסובך ביותר.

במשך הזמן עבר הג'אז מניו-אהלינס ליתר חלקי ארה"ב ומשם התפשט בעולם כולו. הוא חדל להיות נחלתם הבלעדית של מנגנים כושים. כיום מפוזרות תזמורות ג'אז בכל רחבי העולם והמבצעים הם בני כל העמים.

"שיטים" עלון ביח השיטה, אלה.

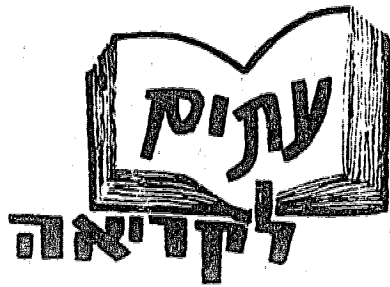
++ ** ++ **

ב"ביה-שרת" - שינויים (מתוך חוזר)

בזה אנו מוטרם על שינויים בתאריכי המופעים עליהם מסרנו בחוזר הקודם. לשחקנית גילה אלמגור קרחה תאונה-דרכים, ולמרות שנמצעה קל, היה הכרח לדחות את הצגת "הגברת עם הקאמליות". תאריך הקונצרט וכן תאריכי המופעים של תיאטרון לנוער ולילדים, נשארים ללא שינוי.

בארגון המועצה האזורית.	תיאטרון לנוער ולילדים	"אנה פראנק"	"	"	10.30	בשעה	12.10.72
		"	"	"	10.30	"	13.10.72
מחיר הכרטיס - 4 ₪	קונצרט תזמורת "רשות השידור" בשידור חי מ"ביה שרת"				20.30	"	17.10.72
מחיר הכרטיס - 4.50 ₪	עם גילה אלמגור (בימות)	"הגברת עם הקאמליות"			21.15	"	1.11.72
בארגון המועצה האיזורית.	תיאטרון לנוער ולילדים	"מלך האלמוגים"			10.30	"	5.11.72
מחיר הכרטיס - 4.50 ₪		"שירי נעמי שמר"			21.15	"	8.11.72
מחיר הכרטיס - 4.50 ₪		"צוואתו של כלב" הבימה			21.15	"	29.11.72

טרם קיבלנו את התאריך להצגה "המץ" - תיאטרון חיפה.

ספרים חדשים שנתקבלו :

1. לאפייר/קולינס	ירושלים, ירושלים
2. טבעוני שלמה	בית האילם
3. גורפיין רבקה	לאור הכתוב
4. דאנונציו ג.	ג' יובני אפיסקופו
5. דן אורי/בן פורח	המלחמה החשאית
6. פאלאטניק רוֹה	פרוכת הקטיפה
7. קישון אמרים	השועל כלול ההרנגולות
8. סאטון הנרי	האיש שאהב יותר מדי
9. גסקין קטריין	פיאונה
10. שבא שלמה	הימים היפים
11. מורד אמיל	מבבל במחחרת
12. ארן זלמן	חזית וחזות
13. גיל א. ס.	חופש לא מחירנות
14. פרו ז'יל	החזמורת האדומה

** נתקבלו למכירה ספרי ילדים חדשים .

" רק לפני 40 שנה "

היה זה כאילו אחמול, כאשר הגענו ב- 3.10.32 לנמל חיפה. באנו כעולים בלתי-ליגאליים, בחור היירים. רשיונות עליה ניתנו כידוע בצימצום רב וכך נסענו עם 800 חלוצים. אסור היה לנו להיפגש איחס, על כל אוניה נמצאו מרגלים ערביים ואנגליים; גם מלשינים יהודיים לא חסרו. למזלנו הזהירה אוחנו בוינה חברה, אשר נסעה שבועיים לפנינו ולא ניתן לה לרדת לחוף ארצנו. - מיד עם עלונו על האוניה בטריאסטה הסתובב סביבנו ערבי, דובר גרמניה ולא עזב אותנו עד חיפה !

כרגיל בימים ההם, ישבה על האוניה ועדה מטעם ממשלת "א"י" וברקה כל איש, אשר ביקש לעלות לחוף. כולם עברו לפנינו ואותנו השאירו לטוף. בחמימותי הגשתי שני דרכונים ביחד והחוקר ה"ממולח" שאל מיד: איך זה, שלשניכם יש אותה הכוונה (לבקר את ארץ הקודש...). ובכלל, איך אתם נוסעים ביחד, איפה נפגשם וכו'...

בקיצור, לא רצו לחת לנו לרדת. אבל בקיבוץ "ג" ידעו על כווננו, התקשרו עם ה"סוכנות" ופקיד בכיר הצליח לחלץ אותנו.

ירדנו לסירה, הגענו לחוף - וישר לקיבוץ "ג" בבת-גלים. - אחר כמה ימים זכיתי להשתתף ביציקה גג בהדר-הכרמל. כנהוג נכנסנו לביה-קפה קטן "סן-רמו" להרים כוסיח לגמר המוצלח. מתאוס התיצב לפני החוקר האנגלי שלי מן האוניה, ברך אותי ב"שלוש" ושאל אותי שוב בגרמנית, איך אני חוקר ביטודיות כזאת אחי הארץ - - - לא היה לי ספק, שבזה נחרץ גורלי - אבל הטיפול מטעם הסוכנות היה כנראה די "מצלצל".

וכל היתר מסופר בחולדות גבעת חיים ...

עדי וחנן

